

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti

3/17

**HENNALA HERÄSI HENKIIN
ELOKUUN VIIMEISENÄ SUNNUNTAINA**

VARMISTIN 2017

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

Heinäkuun rekrytointipäivät
Padasjoella ja Sysmässä

Laskuvarjokurssilla Virossa

Marssitapahtumia oli pitkin
kesää usealla paikkakunnalla

Virossa hypittiin alas lentokoneesta.

VARMISTIN

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy joulukuussa 2017. Aineisto sitä varten on toimitettava 30.11.2017 mennessä.

ISSN-L 2242-4679
ISSN 2242-4679

Päätoimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Varmistin ry

Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys

Päätoimittaja Jenni Paasio

jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Jäsenrekisteriasiat

Timo ja Margit Vento

jasenasiat@varmistin.fi

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI

Käyntiosoite Hämeen aluetoimisto, Kirkkokatu 12

0299 484 133 (ma-pe virka-aikana)

Yksikön päällikkö

Kimmo Korhonen

050 4950 811

kimmo.korhonen@maakuntakomppania.fi

Pääkouluttaja

yliluutnantti Timo Matilainen

0299 484 123

timo.matilainen@maakuntakomppania.fi

Päivystäjä

0299 484198

paivystaja@maakuntakomppania.fi

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

Kuva kannessa: Jenni Paasio
Kuva infisivulla: Mari Timonen
Kuva sisällyssivulla: Tomi Helminen

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA
ja **VARMISTIN RY FACEBOOKISSA**
<https://www.facebook.com/phmaakk>
<https://www.facebook.com/varmistin>
SEKÄ TWITTERISSÄ
<https://twitter.com/varmistin>
@Varmistin #varmistin

Padasjoella oli esillä paljon erilaista kalustoa.

VARMISTIN NRO 3

30.09.2017

9. vuosikerta

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Päätoimittaja 4

Päällikön kynästä 5

Maanpuolustuspäivä

Padasjoella 6

Uotinpäivät 7

Aluetoimisto 8

Pääkouluttajan terveiset 9

Kesäyön marssi 10-11

Laskuvarjokurssi 12-13

Hennala heräsi 14

Sysmän marssi 15

PÄÄTOIMITTAJA

Kesä vierähti vauhdilla ja syksyn toimintakausi on käynnistynyt. Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) nettisivuilta löytyy monenlaista kurssia. Oma aktiivisuus kannattaa, jos ei muuten tunne pääsevänsä toimintaan mukaan.

Itse osallistuin jo elokuussa naisille järjestettyyn pistooliammupäivään. Hyvää kertausta, vaikka taas lähdettiin alkeista. Todella alkeista, sillä osa kurssilaisista ei ollut koskaan käsitellyt asetta. Onneksi kurssin vetäjinä toimivat osittain samat tutut (ja hyväksi todetut) kouluttajat kuin keväisellä useamman kuukauden kestäneellä pistoolikurssilla. Asiat käytiin läpi perusteellisesti ja kysymyksiin vastattiin selkeästi.

Aamupäivän perusteellisen teoriaosuuden jälkeen siirryimme pistooliradalle ja osaa ensikertalaisista jännitti kovasti. Suoraan sanottuna siinä vaiheessa vähän itseänikin jännitti. Lähinnä kylläkin se, miten kokemattomien aseenkäsitteijöiden ampuminen sujuisi (kohti taulua). Pakko sanoa, että yllättävän hyvin! Kouluttajat neuvoivat vielä tarvittaessa, ja monella tulokset olivat todella hyviä jo alussa. Monen tulokset vielä paranivat loppua kohden, kun ampuma-asentoa ja tähtäämistä oli hienosäädetty.

Ampumapäivän loppuksi pääsimme kukin ampumaan viisi laukausta 9 mm Scorpion EVO -konepistoolilla (kuvassa). Tarkka kuin mikä ja olematon rekyyli. Tällä olisi mielellään ampunut enemmänkin! En voinut kuin hämmästellä, kun osallistujien joukosta muutama ei halunnut edes kokeilla asetta.

Maakuntajoukoille saisi järjestää ampumapäiviä tai edes ampumailtoja nykyistä enemmän. Pistoolilla, rynnäkkökiväärillä, tai parhaassa tapauksessa molemmilla! Vain säännöllinen ja tarpeeksi usein toistuva harjoittelu voi ylläpitää taitoja.

Syysterveisin,
Jenni

PÄÄLLIKÖ

Yksikön johto-osat kävivät elokuussa kuuntelemassa Maa-sotakoulussa uusimpia tuulia. Yksi keskustelua herättäneistä aiheista oli maakuntajoukkojen vanheneminen. Tarkoittaen nimenomaan henkilöstön vanhenemista. Useimmissa maakuntajoukoissa samat reserviläiset ovat toimineet parhailaan kymmenen vuotta samassa tehtävässä. Vuonna 2009 Päijät-Hämeen maakuntakomppanian keski-ikä oli 37 vuotta, joka oli tuolloin hyvä luku. Nyt se on paljon enemmän, tarkkaa tämän hetken tietoa ei ole saatavilla.

Liittyessäni yksikköön tammikuussa 2008 olin alle keski-ikä (33 vuotta). Alkuvuosina toimintaa oli yli 1000 harjoitusvuorokautta vuodessa. Puolustusvoimat täyttää tammikuussa 2018 sata vuotta ja Päijät-Hämeen maakuntakomppania (sittoumusten osalta) helmikuussa kymmenen vuotta. Kaikenlaiset nollat siis paukkuvat ykkösten perässä. Pyritään taas nostamaan aktiivisuus takaisin tuohon tuhanteen harjoitusvuorokautteen tulevina vuosina, vaikkei niin sanottuja kovia harjoituksia olekaan näköpiirissä vielä ihan lähiaikoina.

Tälle asialle on nyt aika tehdä jotain. Osalle tämä tarkoittaa muita sijoituksia paikallispataljoonassa, osalle sijoitusta varalisässä, osalle taas uusia haasteellisia tehtäviä. Aloitamme maakuntakomppanian nuorentamisen jo tänä syksynä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä että yli nelikymppisten pitäisi kiikuttaa varusteensa Parolannummelle.

Rekrytointien osalta 100 % sitoutumisastetta ei ole saavutettu käsittääkseni missään yksikössä Suomenniemellä. Rekrytointia on kuitenkin jatkettava vähintäänkin entiseen tapaan ja suunnattava nimenomaan 23-30 vuoden ikäiseen reserviin.

Omasta puolestani toivotan kaikille jo ennakkoon hyvää sadatta itsenäisyyspäivää.

Kapteeni (res)
Kimmo Korhonen

Liekö sukua: ukkini sotilasvala kuva Nurmeksesta.
Walakuva 3.2.1921

Isäni "morttikuva"

Padasjoen maanpuolustuspäivä

Maanpuolustuspäivään valmistauduttiin etukäteen MPK:n kurssina, ja tätä varten tehtiin tarvittavat tukipyynnöt toimintasuunnitelmineen. Optimistisesti tukipyynnöön oli laitettu kalustoa vähän niin kuin joka lähtöön, kuten sanotaan. Tukipyynnöt tomerasti sähköpostiin ja odottamaan minkä vastaanoton pyyntöme saa. Ei mennyt puolta tuntiakaan, kun alueupseerimme soitti ja ampui alas lähestulkoon kaiken mitä paperille olimme kirjoittaneet. Lähtökohta oli, että teltat saatte ja pärjäilkää. Ei tullut Leopard A6:tta lavetilla näille maanpuolustuspäiville.

Alueupseerimme teki kuitenkin töitä ansiokkaasti tukipyynnössämme olevien toiveiden täyttämiseksi. Prikaatista löytyi noheva kersantti, joka hoiti varuskunnassa omalta osaltaan aktiivisesti tukipyynnötämme kaluston hankinnassa. Näytteille saimme kevyen heittimen kaikkien tykötarpeineen, jotta pystyimme suorittamaan koulutuksen heittimen kuntoon laittamisesta joukkueemme jäsenistölle. Heitin laitettiin muutamaan otteeseen ampumakuntoon suunnattuna. Tästä koulutuksesta varmasti jäi jotain muistin syövereihin itse kullekin.

Muina asekalustoina oli näytteillä RK92 optisella tähtäimellä, TAK85, TAK2000, PKM, KVKK sekä "Kasi"-liivit erotuomariasein. Simulaattori herätti mielenkiintoa näyttelyssä käyneiden keskuudessa. Ekoaseamunna oli kuitenkin osaston kestoosuus. Ammuntaan oli jatkuvaa jonoa ja toinen toisistaan mittaa ottavia taistelijapareja löytyi markkinaväen joukosta. Hyvillä suorituksilla sai mukaansa reserviläisjärjestöjen kynän tms.

Samalla esittelimme niin MPK:n, RUL:n ja RES:n toimintaa. Maakuntajoukkoihin etsittiin halukkaita liittyjiä. Ainakin yksi hakemus saatiin tuon päivän ansiosta tehtyä. Joukkueestamme oli kaksitoista soturia tapahtumassa mukana. Muita reserviläisiä oli mukaan saatu kuusi, joten hyvä porukka oli kasassa. Tällä joukolla korjaamoteltojen pystytys ja purku sujui joustavasti.

Ensi vuonna Puolustusvoimat täyttää 100 vuotta. Tulevan vuoden maanpuolustuspäivän tukipyynnöt rakentuu tuon juhluvuoden pohjalle ja nähtäväksi jää täyttyykö toiveemme Leopardin suhteen. Tukipyynnöt ainakin lähtee riittävän ajoissa.

*Teksti: Heikki Koskinen
Kuvat: Tomi Helminen*

Sysmän Uotinpäivät 29.7.

Sysmän kesän suurin markkinatapahtuma Uotinpäivät vietettiin jälleen heinäkuun lopulla hyvässä säässä. Sysmän reserviläisten ja PHMAAKK:n osastot eivät olleet tänä vuonna piilossa syrjäisellä museon mäellä, vaan ne oli pystytetty keskustaan vanhan S-marketin parkkipaikalle. Maisemavaihdon syynä ei kuitenkaan ollut lyhempi kävelymatka sahittelutalle, vaan isomman tilan tarve. Vuosien sinnikäs tukipyynnöjen lähettely palkittiin vihdoin ja Parolasta saapui paikalle Leopard 2A6 -taistelupanssarivaunu.

Panssarivaunun läsnäolo yhdistettynä varsinaista markkinapaikkaa lähempänä olevaan telttaan takasi vilkkaan päivän teltalla olleille esittelijöille. Kaikki myytävänä olleet makkarat ja munkit loppuivat jo puolenpäivän aikaan ja kahvi-termarit jouduttiin täyttämään jo ensimmäisen tunnin jälkeen. Myytävien kesken loppuminen ei kuitenkaan vaikuttanut osastolla pyörineeseen väkijoukkoon, vaan uteliaita ihmisiä riitti koko päivän panssarivaunun ympärillä.

Parolasta saadut kaksi ekoasettakin olivat koko päivän jatkuvassa käytössä. Markkinakävijät olivat jopa valmiita maksamaan pari euroa ampumakerrasta, mutta tyytyivät ampumaan ilmaiseksi. Toisella aseella ammuttiin ampumahiihtotauluun ja toisella ammuttiin kymmenen laukauksen kilpasarjaa. Päivän paras tulos jälkimmäisessä oli 96 pistettä tuelta ammuttuna ja 88 pistettä seisten.

Markkinapäivä oli siis kaikin puolin onnistunut. Innokkaita kyselijöitä reserviläistoiminnasta riitti ja taidettiinpa päivän aikana täyttää ainakin yksi hakemus maakuntakomppaniaan. Nyt onkin päätettävä, riittääkö meille ensi vuoden tukipyynnössä NH90-kuljetushelikopteri ja kuinka monta munkkia on tarpeeksi.

*Teksti: Timo Lehtinen
Kuvat: Timo Lehtinen ja Vikke Schildt*

Joukkotuotanto...

Ei. En tule kertomaan tuosta otsikon mukaisesta kokonaisuudesta kaikkea. Vain hyvin pienen, mutta merkittävän osion. Muutenhan tämä kirjoitus alkaisi muistuttaa enemmänkin kirjaa.

Joukkotuotannon yksi perusta on kutsunnat. Sitä ei monikaan aina muista, että alkutilanne on siellä – kutsunnoissa. Kutsunnoissa jokaiselle kutsunnanalaiselle päätetään palveluskelpoisuusluokka, palveluspaikka ja palveluksen aloitamisajankohta.

Onnistuneeseen kutsuntatilaisuuteen kuuluu mm. se, että molemmat ovat tyytyväisiä: Puolustusvoimat saavat määrättyä nuoria miehiä palvelukseen tarvittaville paikoille oikea-aikaisesti ja kutsunnanalaiset pääsevät toivomaansa palveluspaikkaan heille sopivana ajankohtana. Aina toiveita ei voida täyttää. Kun kutsuntatilaisuus on molemminpuolisesti onnistunut, niin todennäköisesti varusmiespalvelus toteutuu hyvin, ja joukkotuotannon sijoitustavoite reserviin täyttyy parhaimmalla tavalla.

Tänä vuonna Hämeen aluetoimiston järjestämät kutsunnat alkoivat tiistaina 15.8.2017 Kärkölästä. Kaikkinensa kutsuntakierrokseen kuuluu 22 paikkakuntaa ja 37 kutsuntatilaisuutta. Aluehan on maantieteellisesti hyvin laaja: Kanta- ja Päijät-Häme. Kokonaisuudessaan ko. alueella on tänä vuonna noin 2300 kutsunnanalaisista. Kutsuntakierros päättyy perjantaina 15.12.2017 Lahdessa pidettävään vuoden viimeiseen kutsuntatilaisuuteen. Kyseinen tilaisuus tarjoaa viimeisen mahdollisuuden käydä kutsunnoissa, mikäli kutsunnanalainen ei ole aikaisemmin hoitanut velvoitettaan kuntoon jossakin muussa kutsuntatilaisuudessa.

Hyvää syksyä ja lämpimiä syysilmoja toivottaen,

Majuri Kalle Laaksonen
Asevelvollisuussektorin johtaja
Hämeen aluetoimisto

Vuoden 2017 maakuntajoukkojen joryt

16.11.2017
Hämeen Aluetoimisto, Kirkkokatu 12.
Alkaen klo 18.00, jollei toisin ilmoiteta.

Jory on avoin tilaisuus kaikille maakuntajoukkoihin sitoumuksen tehneille, tervetuloa!

Lihaskuntotestit 2017

LKT 15.10. sunnuntai klo 18.00 rästitestit
LKT 19.11. sunnuntai klo 18.00 rästitestit
Joulukuu vapaa

Lihaskuntotestit pidetään Tokia-kuntosalilla,
Askonkatu 9. Testit ovat vuosittaiset.

Oikein hyvää alkavaa syksyä kaikille teille, maakuntamme aktiiviset reserviläiset. Illat pimenevät, puiden lehdet värjäntyvät ruskaan ja Maakuntajoukkojen osalta on jälleen käynnistymässä syksyn harjoituskausi. Varmoja kesän päätymisen ja syksyn alkamisen merkkejä kaikki.

Puolustusvoimien ja samalla erityisesti Maavoimien kuuma perunana on ollut kuluva vuoden aikana valmiuden kehittäminen vastaamaan nykyisen uhkakuvamallin mukaisia haasteita. Kuluva vuonna asioiden eteen on tehty erittäin paljon kehitystyötä koulutuksellisesti ja lainsäädännöllisesti. Maavoimien valmiuden kehittäminen koskee myös teitä, paikallisjoukkoihimme kuuluvat Maakuntajoukkolaisemme. Syksyn aikana valtaosa teistä tulee saamaan postia aluetoimistostamme. Lähestymme teitä aiheella suostumus. Mitäpä tämä suostumus sitten tarkoittaa?

Kesällä voimaan tulleen lakimuutoksen jälkeen Tasavallan presidentillä on oikeus valmiudellisiin perustein käskeä 25000 reserviläistä valmiuserusteiseen kertausharjoitukseen (KHV) alle kolmen kuukauden käskytsajalla. Suostumuksen kerääminen liittyykin juuri tähän asiaan. Pyydämme teiltä suostumusta käskytykseen valmiuserusteiseen kertausharjoitukseen alle kolmen kuukauden käskytsajan. Suostumuksen antaessanne teidän tulee kertoa työnantajalenne, millaisen suostumuksen olette antamassa puolustusvoimille. Tavallisiin kertausharjoituksiin teidät tullaan jatkosakin käskyttämään vähintään kolme kuukautta ennen harjoituksen alkua. Suostumus koskettaakin siis vain valmiuserusteisia kertausharjoituksia.

Kuluneet kolme vuotta ovat osoittaneet, että uhkakuvamallit ovat oleellisesti muuttuneet aikaisemmasta. Aseelliset konfliktit eskaloituvat jopa päivissä tai viikoissa sotatilan kaltaisiksi aikaisemman uhkakuvamallin kuukausien sijaan. Muuttuvaan toimintaympäristöön on kyettävä reagoimaan niiden vaatimalla nopeudella. Meidän on pystyttävä vastaamaan nopeammin riittävän voimakkaasti tilanteisiin, jolloin pystymme ehkä estämään asioiden kehittymisen huonompaan suuntaan.

Suuren koulutetun reservimme liikekannallepanon hitaus on ollut ”akilleen kantapäämme” nykyisissä nopeissa tilanteen kehityksissä. Tähän haasteeseen on nyt vastattu varsin tehokkaasti, ja pystymme vastaamaan nopeastikin kehittyviin uhkakuviin riittävällä voimannäytöllä, voimankäytöllä ja nopeudella.

Valtionhallinto ja puolustusvoimat ovat reagoineet erittäin nopeasti toimintaympäristömme muutoksiin, mutta olenaisiin osa tätä reagointia olette te, aktiiviset ja koulutetut reserviläiset. Te Maakuntajoukkolaisina olette tärkeässä roolissa osana valmiuttamme. Teette erittäin merkittävää työtä kouluttautumalla, harjoittelemalla ja suunnittelemalla. Tämän työn merkitys konkretisoituu parhaiten sillä, että emme koskaan joutuisi käyttämään teitä siihen, mihin te harjoittelette.

Olkaa ylpeitä ja tyytyväisiä tekemäänne arvokkaaseen työhön. Te todellakin teette konkreettisesti asioita turvallisuutemme eteen.

Pääkouluttaja
Yli luutnantti Timo Matilainen

Kuva: arkistokuva

MARSSIEN LÄPI SUVIYÖN 10.-11.6.2017

Suomen itsenäisyyden juhlavuoden kunniaksi Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen Kesäyön marssitapahtumia on ollut tarjolla tänä vuonna neljällä eri paikkakunnalla: Turussa, Tuusulassa, Rovaniemellä ja Jyväskylässä. Marssimatkovaihtoehtoja on ollut juhlavasti jokaisen makuun seitsemästä kilometristä aina 46 kilometriin asti.

Kesäyön marssi, teemalla Suomi 100 vuotta, järjestettiin Tuusulassa kesäkuun alkupuolella. Osallistujia tapahtumassa oli sankoin joukoin painottuen siviileihin. Päijät-Hämeen maakuntakomppania oli edustettuna kyseisellä marssilla kuuden taistelijan voimin ja kahden ryhmään soluttautuneen tukitaistelijan kera.

Marssiryhmän marssimatkana oli ”iso Tuusulanjärven kierto” eli 46 kilometriä. Ryhmä lähti etenemään marssitaipaleelle Tuusulan urheilukeskuksen urheilukentältä lauantai-il-

tana klo 18.00 tapahtuman alkulämmittelyn ja yhteislähdön siivittämänä. Taistelijoiden koko marssimatka eteni sopivan verkkaisesti Tapiomaan johdolla ja Vällilän rytmittämänä.

Hyvin järjestetty tapahtuma

Marssireitti kiersi luonnonkauniissa ja kulttuurihistoriallisissa Tuusulanjärven ranta- ja maalaismaisemissa. Marssialustat vaihtelivat katujen asfaltista mureisiin sorateihin ja pehmeisiin metsäpolkuihin. Isolla Tuusulanjärven kiertoreitillä oli seitsemän huoltopistettä, jotka oli sijoitettu tasaisin välimatkoin. Huoltopisteillä oli tarjolla riittävästi välipalaa aina rusinoista suolakurkkuihin ja nestetankkausta vedestä urheilujuomaan. Pikaista ensiapua mm. hiertymiin oli hyvin tarjolla sitä tarvitseville. Luksusta marssijoille toivat huoltopisteille sijoitetut ”helpotukset” eli pajamajat. Iso kiitos

kuuluukin järjestäjätahoille hyvin organisoidusta tapahtumasta ja huollosta.

Kesäyön tapahtuman kruunasi tietenkin aina niin ennalta arvaamaton Suomen kesäsää. Marssijoiden onneksi sää suosi ja helli kulkijoita. Aurinko paistoi pitkälle iltaan ja ilma oli kesäisen lämmin lähes läpi koko yön. Olosuhteet olivat siis mitä parhaimmat ja edesauttoivat vireän marssin kulkua.

Yhdessä loppuun asti

Lausahdus ”ei matka tapa vaan vauhti” sopinee hyvin marssisuorituksille. Onnistuneen ja tasaisen vauhtijaon ansiosta koko maakuntakomppanian ryhmä pääsi isommitta vammoitta maaliin yhdessä koossa sunnuntaiaamuna klo 4.00. Maalissa odotti napakat onnittelet, mitali ja huikopala. Ison Tuusulanjärven 46 km:n reitin kiertoon meni kaiken kaikkiaan aikaa huoltotaukoineen tasan kymmenen tuntia. Näytti siltä, että ryhmän kokoneilla marssijoilla olisi varmasti ollut vielä ”jerkkua” maihareissa kiristää tahtia loppua kohden, mutta yhteisen hyvän puolesta kuitenkin edettiin yhdessä koossa loppuun asti.

Marssitapahtumiin osallistuminen on mukava lisä perinteisille kenttäkelpoisuusmarsseille. Niillä voi kohottaa joukon yhteishenkeä, haastaa itseään, kokeilla omia rajojaan turvallisesti mielin ja ylittää itsensä eripituisilla matkoilla. Kuten tiedämme, marssiminen on ennen kaikkea kuntoa edistävää ja ylläpitävää, mutta se voi myös parhaimmillaan olla henkisen kunnon huoltamista ja kasvattamista.

Pitkien marssien mahdollisesti tuomat lihaskivut ja hiertymät ovat onneksemme yleensä hetkellisiä ja katoavaisia. Kuten eräs marssija kannustaakseen totesi, on marssiminen ihan helppoa; siirtää vain jalkaa toisen eteen. Onhan se näinkin, mutta tosiasia taitaa olla, että voimissaan ja ripeästi pitkiltä marssimatkoilta selvitäkseen vaaditaan kunnollista valmistautumista niin istuvien varusteiden kuin neste- ja ravintotankkauksien suhteen sekä riittävästi lyhyempiä marssiharjoituksia alle.

Asenne ratkaisee

Oikealla asenteella, sisulla ja sinnikkyydellä pääsee myös uskomattoman pitkälle. Kari Kuuvan sävelmän ja Frederikin tunnetuksi tuoman ”Jos jotain yrittää” -kappaleen sanat kuvastavat osuvasti allekirjoittaneen ensikertalaisen tunteja 46 kilometrin marssilta ja sen jälkeen. ”Harva meistä on rautaa, moni taipua saa. Minä taivu en koskaan, tahdon vain yrittää.”

Sanonnan ”lajin helppous viehättää” myötä toivotan lukijoille hyviä marssisuorituksia ja intoa marssikilometrien kartuttamiseen.

Teksti ja kuvat: Tarja Laakso

Laskuvarjohyppäjä Virossa 9.-11.6.

Kevättalvella kuulin joukkueoveriltani Espoon reserviläisten järjestävän alkukesästä jäsenilleen laskuvarjohyppäykseen Virossa, ja kurssille otettaisiin mukaan myös rajallinen määrä reserviläisiä muiltakin paikkakunnilta. Kurssi olisi huomattavasti edullisempi kuin Suomessa, mutta kuitenkin kansainvälisesti pätevä. Tartuin heti tarjoukseen ja ilmoitin järjestävän tahon yhteyshenkilölle olevani kiinnostunut osallistumaan kurssille. Harmikseni kurssi oli jo täynnä ja jäin varasijoille odottelemaan mahdollisia peruutuksia. Muutama viikko myöhemmin joukkueoverini kyseli olisinko vielä halukas osallistumaan kurssille, jos hän luovuttaisi paikkansa minulle. No ilman muuta! Lojaali kaveri, täytyy sanoa.

Sitten sitä oltiinkin jo perjantaina aamulautalla matkalla kohti Tallinnaa 11 muun suomalaisen reserviläisen kanssa. Kurssin aiheena oli SL-hyppy eli soolohyppy varjon pakkolaukaisulla. Itse kurssi aloitettiin 5 tunnin teoriaosuudella lähellä Tallinnan keskustaa. Kurssin vetäjänä toimi suomea puhuva hyppymestari Kalev Ollo, mukava eläkkeellä oleva luutnantti. Teoriaosuudella kävimme läpi varjon ja sen toiminnan, toiminnan häiriötilanteissa, varavarjon käytön, koneesta poistumisen, turvallisuusohjeet/-säännöt, laskeutu-

misen ja paljon muuta oleellista ja tärkeää. Teoriaosuuden lopuksi suoritettiin teoriakoe, jonka läpäisy oli edellytyksenä käytännönharjoitteluun. Kun kokeet oli tehty ja käyty läpi mahdolliset virheet, siirryimme Tallinnasta Raplaan, Kuusikun lentokentälle, jossa tulevat hyppyharjoitukset tulittiin suorittamaan. Yöpyminen oli mahdollista ilmaiseksi kentällä olevassa parakkimajoituksessa tai omakustanteisesti kylällä sijaitsevassa majatalossa.

Lauantaiaamuna aloitettiin sitten tositoimet. Pari koneestapoistumisharjoitusta maankamaralla, minkä jälkeen varjo selkään ja miehet koneeseen. Koneena meidän hyppysämme oli Antonov AN2. Melkoinen härveli, mutta ilmaan se nousi. Päässä kaikui hyppymestarin rohkaisu kurssilaisille, "älkää huoliko, kaikki tulee alas... tavalla tai toisella". Kone kiersi korkeutta kentän yllä ja saavutettuaan 1500 metrin korkeuden oli ensimmäisten kuuden vuoro suorittaa neitsythyppy. Olin tämän joukon toiseksi viimeinen. Alkujännitys katosi, kun hyppymestari käski miehet ylös ja sitä mukaa vuorollaan ovelle ja ulos. Muutama pitkä sekunti ja varjo aukesi. Itselläni varjon punokset menivät heti kierteelle, mutta tilanteesta selvitettiin pienillä pyöräytyksillä.

Jotain oli siis jäänyt mieleen teoriatunnilta. Kun varjo näytti toimivan, olikin tunne melkoisen uskomaton. Kunhan olin ensin paikallistanut itseni ja muut hyppääjät, aloitin liitelyn samalla aktiivisesti korkeusmittaria tarkkaillen ja laskeutumiskuviota sekä sääntöjä muistellen. Ajatuksissa takoi kookojan maan lähestyessä, että älä jarruta liian aikaisin äläkä liian myöhään... noh laskeutuminen onnistui hyvin ja pehmeästi. Saatuaani varjon kasaan ja kantaan, tulikin jo ambulanssi vastaan. Minun jälkeeni hypännyt kurssilainen oli loukkaantunut pahoin sotkeuduttuaan varjoonsa ja unohta-neensa varavarjon käytön. Onneksi hän lopulta selvisi kuitenkin "ainoastaan" luunmurtumilla. Syy hypyn epäonnistumiseen oli huono koneesta poistuminen, jonka vuoksi varjo aukesi huonosti sekä varavarjon käytön unohtaminen ky-seisessä tilanteessa.

Toisella hyppykierroksella meitä oli mukana enää viisi kurssilaisista, yhden loukkaannuttua ja viiden muun lopettaessa muista syistä. Toisella hypyllä alkoi jo nauttia ihan toisella tavalla alkujännityksen helpottaessa, vaikka varjon punokset menivät jälleen kierteelle. Hyppäsimme vielä kaksi hyppyä iltaan mennessä.

Sunnuntaiamuna olikin vuorossa viimeinen ja viides hyppy. Viidennellä hypyllä alkoi jo kaikki sujua koneesta poistumisesta laskeutumiseen saakka entistä varmemmalla suoritukseella. Kaikki loput viisi kurssilaisista saivat 5 hyppyä suoritettua ja tästä tunnustuksena jokaiselle ojennettiin Majuri Kaido Raudveren ja Kapteeni Martin Joesaaren toimesta Viron puolustusvoimien 4. luokan hyppääjän siivet.

Kaiken kaikkiaan hieno ja koukuttava kokemus. Opettavais-ta ja sinällään hyvä, että jo näin ensimmäisissä 4/5 hypys-sä varjon punokset menivät kierteelle enemmän ja vähem-män. Huomasin, että niitä tulee ja niistä selvittää, kun muis-taa olla rauhallinen.

Tiedustelin samalla mahdollisuutta toteuttaa kurssia isom-malla joukkueella ja ilman "välikäsiä". Majuri Raudvere lupa-si, että isompikin kurssitus onnistuu ja asiointi voidaan hoi-taa suoraan heidän kanssaan.

Teksti: Miki Timonen
Kuvat: Mari Timonen

Hennala herää! -tapahtuma herätti kiinnostusta

Kaunis elokuun lopun sunnuntai keräsi väkeä Hennalaan vanhan sotkun mäelle. Mukaan oli tultu koko perheen voimin. Sotilaskotia lähestyttäessä matkan varrella oli sotapoliisin tarkastuspiste, jossa asianmukaisiin asuihin pukeutuneet miehet toivottivat tulijat tervetulleeksi.

MPK:n teltalla oli laserammuntapiste, jolle kertyi aamupäivän puolella jonoa enemmänkin. Rauhanturvaajilla oli myös oma telttansa, jonka luona he esittelivät toimintaansa. Opastettu Hennala 1918 -kierros keräsi kuulijoita sekä aamupäivällä että iltapäivällä. Sisätiloissa oli maksullinen sotahistoriallinen näyttely Suomi 100 vuotta ja ulkona oli näyttillä mm. vanhoja sotilasajoneuvoja.

Myyntikojuja oli erilaisia eri tarpeisiin. Myynnissä oli myös paljon sotilastarvikkeita. Maastoasuja, kypäriä, reppuja, pistimiä, kunniamerkkejä ja vaikka kuinka paljon muutakin tavaraa löytyi runsaasti. Osa tavaroista oli erittäin hyväkuntoisia, mutta toisissa näkyi käytön jäljet ja osa oli jopa puhkuruostuneita.

Nähtävää oli paljon ja tapahtuma kiinnosti yleisöä. Ensi vuodelle onkin suunnitteilla vastaava tapahtuma.

Teksti ja kuvat: Jenni Paasio

Sysmän marssi 8.7.

Koska marssisuoritusmahdollisuuksia ei ole koskaan liikaa, päätimme kolmannen joukkueen kesken järjestää marssitapahtuman kesällä Sysmässä. Marssireittiä ei tarvinnut sen enempää tiedustella; hetki karttaohjelman pyörittelyä ja löytyi sopivan mittainen lenkki. Reitti kulki metsäautoja sorateitä myöten rauhallisessa maalaismiljöössä. Yhden lenkin pituus oli noin 12,5 kilometriä, joten lenkki piti kiertää kahdesti, jotta sai marssisuorituksen.

Marssille lähtö oli lauantaina kahdeksalta aamulla, jotta välttyttäisiin iltapäivän hellelukumilta. Marssijoita alkoi kerääntyä lähtöpaikalle jo hyvissä ajoin, ja liikkeelle lähdettiin 16 marssijan vahvuisella osastolla sekä kahden huoltohenkilön tuella. Ensimmäinen kierros marssittiin yhtenä osastona ehkä hieman turhankin ripeään tahtiin. Tämä koostautui kärkimiehille toiselle kierrokselle lähdettäessä.

Toinen kierros mentiin muutamassa pienemmässä osastossa. Nopeimpien osastojen suoritus aika jäi reilusti alle viiden tunnin. Ensimmäisen kierroksen kärkimiehet saapuivat viimeisinä marssilta, mutta hekin selvästi alle kuuden tunnin. Maalissa odotti kuuma grilli ja makkaraa.

Saadun palautteen perusteella marssireitin suunnittelu oli onnistunut ja reitti oli mieluisa. Taukoja oli ensimmäisellä kierroksella liian monta, mutta toisen kierroksen tauotus toimi jo paljon paremmin. Näillä näkymin marssi tullaan jatkossa pitämään vuotuisena tapahtumana.

Lopuksi kunniamaininta. Välilän Sami marssi edeltävänä iltana Lahdesta Sysmään (n. 75km), nukkui muutaman tunnin riippumatossa ja aamulla lähti marssimaan muun joukon mukana, suorittaen marssin vähän yli viiteen tuntiin.

Teksti: Timo Lehtinen
Kuva: Rami Kuhlman